

til at antage, at genstanden vil tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller om beslaglæggelse i øvrigt kan anses for nødvendig. Endvidere kan fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse ikke afslås med henvisning til, at kendelsen vedrører en lovovertrædelse, der efter dansk ret ikke er undergivet offentlig påtale.

Baggrunden herfor er, at den nødvendige prøvelse er foretaget i den stat, der har truffet afgørelsen.

Det er forudsat, at staterne altid skal respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, jf. artikel 6 i Traktaten om Den Europæiske Union. Af præambelbetragtning nr. 6 fremgår som nævnt i pkt. 3.2 endvidere, at rammeafgørelsen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om bl.a. pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

I forlængelse heraf forudsættes det særligt i forhold til sager om fuldbyrdelse af kendelser om beslaglæggelse af skrifter eller andre ytringer beregnet til offentliggørelse, at domstolene foretager en intensiv kontrol og i den forbindelse bl.a. vurderer, om fuldbyrdelsen vil være forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 om ytringsfrihed.

3.3.2 *Positiv-listen og kravet om dobbelt strafbarhed*

Artikel 3, stk. 2, fastslår, at i de tilfælde, hvor en beslaglæggelseskendelse vedrører en handling, som er omfattet af den opregnede liste (positiv-listen), og som kan medføre frihedsstraf inden for en strafferamme på mindst 3 år i udstedelsesstaten, skal der ikke foretages kontrol af, om handlingen ligeledes er strafbar i fuldbyrdelsesstaten. I de tilfælde, der er omfattet af rammeafgørelsens artikel 3, stk. 2, er det således ikke muligt at stille krav om, at handlingen også er strafbar i Danmark (det såkaldte krav om dobbelt strafbarhed).

Lovforslagets positiv-liste svarer helt til listen i rammeafgørelsen. Det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen. Det er således uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord.

De lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, vil imidlertid som udgangspunkt være strafbare i alle medlemsstater. Derfor er betydningen af rammeafgørelsen på dette punkt navnlig, at der ikke skal foretages en indgående kontrol af, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i den anmodede medlemsstat.

En række af de lovovertrædelser, der er opført på positiv-listen, er omfattet af EU-instrumenter, der forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere nærmere

opregnede strafbare handlinger. Rådet har i en erklæring i tilknytning til rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre mv. tilkendegivet, at Rådet i overensstemmelse med artikel 31, litra e, i Traktaten om Den Europæiske Union vil fortsætte arbejdet med den indbyrdes tilnærmelse af definitionerne af de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. med henblik på at opnå den samme retlige forståelse blandt medlemsstaterne. Rådserklæringen indeholder i øvrigt præciserende forklaringer, som nærmere afgrænser, hvad der skal forstås ved bl.a. sabotage, pengeafpresning, racisme og fremmedhad.

Det forhold, at de danske myndigheder ikke som hidtil vil have mulighed for at nægte fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse, der vedrører handlinger, der er omfattet af positiv-listen, når en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, er afspejlet i lovforslagets § 6, stk. 1.

Justitsministeriet har overvejet, om gennemførelsen af artikel 3, stk. 2, jf. stk. 4, kunne ske ved i loven at bemyndige justitsministeren til ved bekendtgørelse at fastsætte de handlinger, for hvilke der kan ske beslaglæggelse, selv om kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt. Denne løsningsmodel ville indebære, at eventuelle fremtidige ændringer af positiv-listen i EU ville kunne gennemføres administrativt ved en ændring af bekendtgørelsen.

Justitsministeriet har imidlertid fundet det rigtigst at indsætte positiv-listen i loven, således at det er muligt ud fra lovteksten at konstatere omfanget af adgangen til i Danmark at fuldbyrde beslaglæggelseskendelser udstedt i andre EU-medlemsstater uden at stille krav om dobbelt strafbarhed. Dette svarer til den løsning, der er valgt i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. En eventuel senere gennemførelse af en udvidelse af listen i dansk ret vil således kræve en lovændring.

Efter rammeafgørelsens artikel 7 vil fuldbyrdelsesstaten i alle andre tilfælde end de i artikel 3, stk. 2, nævnte fortsat kunne nægte at fuldbyrde en beslaglæggelseskendelse med henvisning til, at handlingen ikke er strafbar i fuldbyrdelsesstaten (kravet om dobbelt strafbarhed).

Kravet om dobbelt strafbarhed har længe været et grundlæggende princip i dansk strafferet, og lovforslaget bør efter Justitsministeriets opfattelse udformes således, at muligheden for at stille krav om dobbelt strafbarhed udnyttes. Lovforslaget indeholder derfor i § 6, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter det er en betingelse for fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse uden for positiv-listen, at den handling, som efter-